

कृषि विकास मन्त्रालय तथा विश्व खाद्य कार्यक्रम

नेपाल खाद्य सुरक्षा अनुगमन प्रणाली (NeKSAP)

यूरोपियन यूनियनको सहयोगमा

प्रेस विज्ञप्ति: खाद्य सुरक्षा अवस्था (साउन-कार्तिक २०७१)

वर्तमान अवस्था

जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूका अनुसार यस अवधिमा सुर्खेतका छ गाविसहरू (तरङ्गा, लेखपराजुल, हरिहरपुर, तातोपानी, घाटगाउँ र धारापानी) उच्चतम खाद्य असुरक्षित अवस्था (चरण ३)मा परेका थिए । यो त्यस्तो अवस्था हो जसमा घरधुरीहरूको खाद्य उपभोग अभावको अवस्था सामान्य भन्दा उच्च हुन्छ, र घरधुरीहरू जीविकोपार्जनका साधनहरूको घट्दो परिस्थितिबाट मात्र न्यूनस्तरको खाद्य आवश्यकता पूरा गर्न सक्दछन् । भदौ महिनामा आएको बाढी र पहिरोको घटनाहरूका कारण यसो भएको हो जुन घटनाहरूमा मानव क्षती मात्र नभई खाद्य संचिती र जीविकोपार्जनका माध्यमहरूमा पनि पछि परिपूर्ति नहुने खालको क्षती भएको थियो । यी गाविसहरूमा, करिब ५,८१९ घरधुरीहरू (२५,१६७ मानिसहरू) उच्चतम खाद्य असुरक्षित (चरण ३) अवस्थामा परेको प्रभावित मध्ये बहुसंख्यक घर परिवारहरू अस्थाइ टहराहरूमा आश्रय लिइ खाद्य तथा गैह्र खाद्य आवश्यकताका लागि बाह्य सहयोगमा निर्भर भएको रिपोर्ट छ ।

जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूका अनुसार ७ जिल्लाका थप १२७ गाविसहरू मध्यमस्तरीय खाद्य असुरक्षित अवस्थामा (चरण २) परेका थिए । यो त्यस्तो अवस्था हो जसमा घरधुरीहरूले परम्परागत निर्वाहपद्धति अपनाएर न्यूनतम खाद्य आवश्यकताहरू परिपूर्ति गर्न सक्दछन्, तर केही अत्यावश्यक गैह्र खाद्य आवश्यकताका लागि भने, पछि परिपूर्ति गर्न नसकिने खालका निर्वाहपद्धतिहरू अपनाइकन उक्त आवश्यकता पूरा गर्न सक्दैनन् । जिल्लागत तहमा मध्यमस्तरीय खाद्य असुरक्षित अवस्थामा परेका गाविसहरूको संख्या निम्न अनुसार भएको पाइयो: सल्यान (४), जाजरकोट (९), सुर्खेत (९), मुगु (९), हुम्ला (७), सप्तरी (५८), र सिरहा (३१) । खाद्य असुरक्षित क्षेत्रहरूको भौगोलिक वितरण नक्सा १ मा हेर्न सकिनेछ ।

पूर्वाञ्चल विकास क्षेत्रमा, सप्तरीका ५८ र सिराहाका ३१ गाविसहरू गत वर्ष धान उत्पादनमा आएको ह्रासका कारण निरन्तर रूपमा प्रभावित भएका छन् र मध्य मंसिरमा धान भित्र्याए पश्चात मात्र अवस्थामा सुधार आउने अपेक्षा गरिएको छ । पूर्वाञ्चल विकास क्षेत्रका बाँकी भागहरूविशेष गरी, खोटाङ्ग, भोजपुर, संखुवासभा, तेह्रथुम, पाँचथर र ताप्लेजुङ्गमा खाद्य सुरक्षा अवस्थामा सुधार आएको छ । यस अवधिमा सुदूरपश्चिमाञ्चल विकास क्षेत्रका जिल्लाहरूमा भने खाद्य सुरक्षा अवस्था स्थिर रहयो र जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूका अनुसार सम्पूर्ण गाविस र नगरपालिकाहरू न्यूनतम खाद्य असुरक्षित अवस्थामा (चरण १) परेका थिए । यस अवधिमा सुर्खेतका ६ गाविसहरू उच्चतम खाद्य असुरक्षित अवस्था (चरण ३) मा र ९ गाविसहरू मध्यमस्तरीय खाद्य असुरक्षित (चरण २) मा भएतापनि भदौ महिनाको बाढीका कारण अस्थाइ रूपमा खाद्य सुरक्षा अवस्था बिग्रीएको मध्य पश्चिमाञ्चल विकास क्षेत्रका केही जिल्लाहरूमा भने अवस्थामा सुधार आएको छ । पश्चिमाञ्चल र मध्यमाञ्चल विकास क्षेत्रमा निरन्तर रूपमा खाद्य सुरक्षा अवस्था स्थिर रहेको हुनाले सम्पूर्ण गाविसहरू न्यूनतम खाद्य असुरक्षित अवस्थामा (चरण १) परेका थिए ।

यस अवधिमा मकै बाली भित्र्याइएको र धान बाली भित्र्याउन सुरु भएको छ । अतः सामान्यतया, घरधुरीको खाद्य संचितीमा सुधार आएको छ; विशेष गरी मध्य पहाडी क्षेत्र जहाँ मकै मुख्य बाली हो र सुदूर पश्चिमाञ्चल विकास क्षेत्र जहाँ धान बाली सापेक्षिक रूपमा छिटो भित्र्याइन्छ । मध्य तथा सुदूर पश्चिमाञ्चल विकास क्षेत्रका केही जिल्लाहरूमा (बाँके, बर्दिया, सुर्खेत, दाङ र कैलाली) भदौ महिनामा गम्भिर बाढी तथा पहिरोका घटनाहरू भए जसले गर्दा कृषि क्षेत्र, जीविकोपार्जन र समग्र खाद्य सुरक्षाप्रभावीत भयो । प्राय प्रभावित क्षेत्रहरूमा अवस्थामा सुधार आई यस अवधिमा न्यूनतम खाद्य असुरक्षित अवस्था (चरण १) मा भएतापनि सुर्खेतका १५ गाविसहरू चरण २ वा उच्चतम खाद्य असुरक्षित अवस्थामा छन् (माथि उल्लेख भए अनुसार) ।

जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूले देशका बाँकी भागहरूलाई न्यूनतम खाद्य असुरक्षित अवस्थामा (चरण १) वर्गिकृत गरेका छन् । यो त्यस्तो अवस्था हो जसमा जीविकोपार्जनका पद्धतिहरू (उपायहरू) परिवर्तन नगरिकन घरधुरीहरूले खाद्य र गैह्र खाद्य आवश्यकताहरू पूरा गरिरहेका (धानि रहेका) हुन्छन् । यी घरधुरीहरू खतराजन्य अवस्था, प्रकोप, संकट, माहामारी, र द्वन्द्व जस्ता घटनाहरूबाट हुने सामान्यस्तरका तनावहरूमा विद्यमान सामाजिक, प्राकृतिक तथा आर्थिक स्रोत मार्फत गुजारा गर्न सक्दछन् । यी क्षेत्रहरूमा हिउँदे बालीको मौज्जात खाद्य संचिती र हालै भित्र्याइएको वर्षे बाली (विशेष गरी मकै), बजारहरूको सुचारु सञ्चालन, र ज्यालादारी रोजगारी, कृषि तथा पशुजन्य उत्पादन (अलैंची, चिया, अदुवा, सुन्तला जातका फलफुल र बेमौसमी फलफुल तथा तरकारी), गैह्र काष्ठ वन पैदावार मार्फत भएको आम्दानी र विप्रेषणले खाद्य बस्तुहरूको राम्रो उपलब्धता र पहुँचमा मद्दत पुऱ्यायो ।

पूर्वानुमान

जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूले आउँदो चार महिनाको अवधि (मंसिर-फागुन २०७१) मा १९४ गाविसहरू (अछाम-१९, बाजुरा-७, डोटी-२४, बैतडी-१४, दार्चुला-२०, बझाङ-२७, सल्यान-४, जाजरकोट-९, सुर्खेत-१५, मुगु-२४, हुम्ला १८, र कालीकोट-१३) मध्यमस्तरीय खाद्य असुरक्षित अवस्थामा (चरण २) वा सो भन्दा तल्लो स्तरमा जाने प्रक्षेपण गरेको छ । मंसिर-फागुन २०७१ अवधिमा मुगुको ९ गाविसहरू (श्रीनगर, कार्कीवाडा, सुकाधिक, सेरी, श्रीकोट, गम्था, कोटडाँडा, खमाले र धैनाकोट), हुम्लाका ७ गाविसहरू (थेहे, डाँडाफाया, गोथी, साया, लाली, छिप्रा र खर्पुनाथ), सुर्खेतका ६ गाविसहरू (तरङ्गा, लेखपराजुल, हरिहरपुर, तातोपानी, घाटगाउँ र धारापानी) मा खाद्य सुरक्षा अवस्था विग्रीएर उच्चतम खाद्य असुरक्षित अवस्था (चरण ३) तर्फ जान सक्ने हुनाले निकटबाट अनुगमन गर्न जरुरी छ । सप्तरीका ५८ गाविसहरू र सिरहाका ३१ गाविसहरूमा धान बाली भित्र्याइए पश्चात घरधुरीको खाद्य संचितीमा वृद्धि हुने हुनाले खाद्य सुरक्षा अवस्थामा सुधार आई न्यूनतम खाद्य असुरक्षित अवस्थामा (चरण १) जाने अनुमान छ ।

जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूले आउँदो चार महिनाको अवधिमा (मंसिर-फागुन २०७१) देशका बाँकी भागहरू न्यूनतम खाद्य असुरक्षित अवस्थामा रहने प्रक्षेपण गरेका छन् । यस अवधिमा, धान बाली पूर्ण रूपमा भित्र्याइनेछ जसको फलस्वरूप अधिकांश घरधुरीहरूसंग बढ्दो खाद्य संचिती हुनेछ । तथापि, मनसुनी वर्षा ढिलो सुरु भई धान बाली लगाउन ढिलाई भएको हुनाले कृषि विकास मन्त्रालयले समग्र धान उत्पादनमा सम्भाव्य ह्रास आउने अनुमान गरेको छ । सामान्य मूल्यमा उतारचढाव र पर्याप्त संचितीका साथमा बजारहरूले खाद्य बस्तुहरूको स्थानीय माग पूरा गर्न सक्ने अनुमान छ । यसका अतिरिक्त ज्यालादारी रोजगारी, कृषि तथा पशुजन्य उत्पादनको बेचबिखन र विप्रेषण मार्फत हुने आम्दानीले घरधुरीको खाद्य पहुँच र उपलब्धतामा निरन्तर योगदान पुग्ने अनुमान छ ।

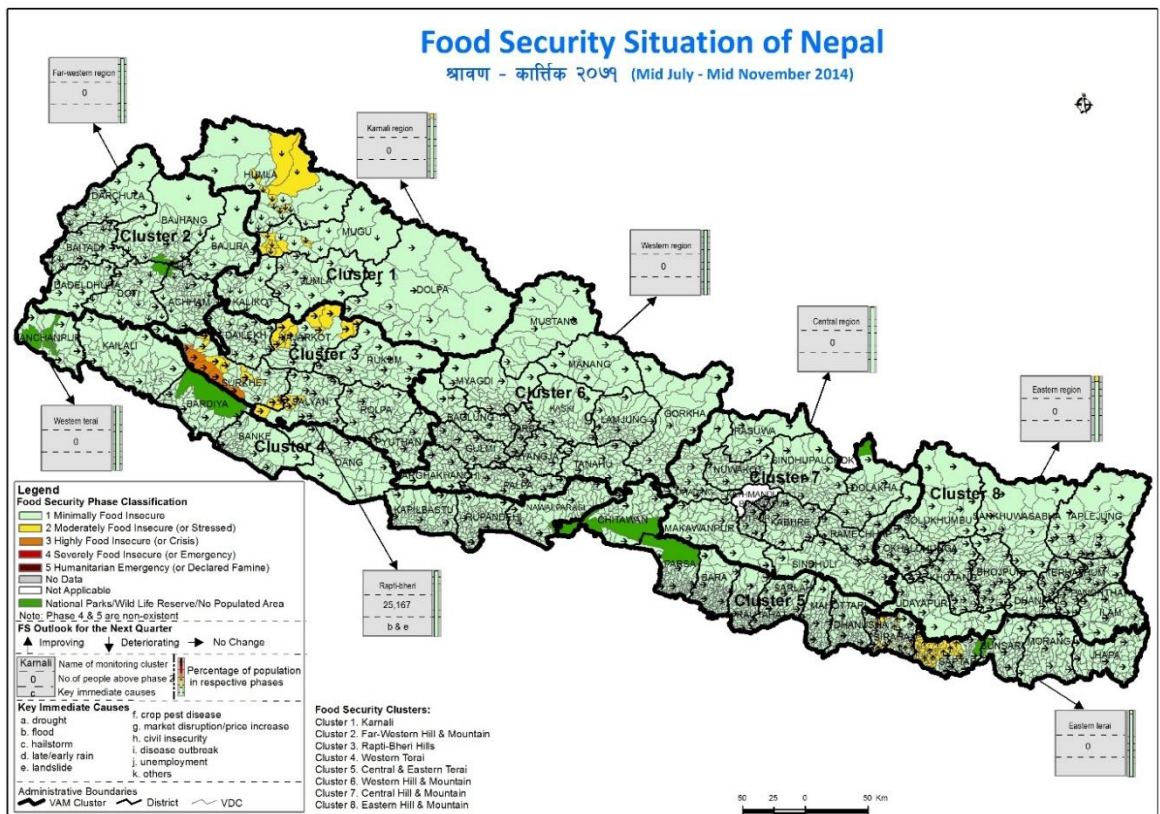
हालको विस्तृत खाद्य सुरक्षा अवस्था (साउन-कार्तिक २०७१) र खाद्य सुरक्षा अवस्था पूर्वानुमान (मंसिर-फागुन २०७१) को विस्तृत जानकारी नेपाल खाद्य सुरक्षा बुलेटिन अंक ४२ मार्फत निम्न विद्युतीय ठेगानामा उपलब्ध गराइने छ: www.neksap.org.np.

पुष्पभूमि

नेपालको ७५ मध्ये ७४ जिल्ला (काठमाडौं बाहेक) का जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरू सहित नेपाल खाद्य सुरक्षा अनुगमन प्रणाली (NeKSAP) राष्ट्रव्यापी रूपमा कार्यरत छ । राष्ट्रिय योजना आयोगको रणनीतिक निर्देशन र यूरोपियन यूनियनको वित्तीय सहयोगमा, कृषि विकास मन्त्रालय र विश्व खाद्य कार्यक्रमले NeKSAP कार्यान्वयन गर्दछन् । थप साभेदारहरूमा, खाद्य तथा कृषि संगठन, UNICEF, राष्ट्रिय पोषण तथा खाद्य सुरक्षा सचिवालय, ICIMOD, र CGIAR कृषि तथा जलवायु अनुसन्धान कार्यक्रम, कृषि तथा खाद्य सुरक्षा (CCAFS) पर्दछन् ।

जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूलेनेपालमा तीव्र खाद्य असुरक्षा को गम्भीरता र कारणहरू वर्गीकरण गर्नका लागि **एकीकृत खाद्य सुरक्षा चरण वर्गीकरण (IPC)** विधीको प्रयोग गर्दछन्^१ । चरण वर्गीकरण विधी मार्फत जिल्ला खाद्य सुरक्षा सञ्जालहरूले स्थापित प्रक्रिया र साधनहरूको प्रयोग गरि खाद्य असुरक्षाको गम्भिरतालाई पाँच चरणमा वर्गीकरण गर्दछन् -

- **न्यूनतम खाद्य असुरक्षित (चरण १)**- यस अवस्थामा जीविकोपार्जनका पद्धतिहरू (उपायहरू) परिवर्तन नगरिकन घरधुरीहरूले खाद्य र गैह्र खाद्य आवश्यकताहरू पुरा गरिरहेका (धानि रहेका) हुन्छन् ।
- **मध्यमस्तरीय खाद्य असुरक्षित अवस्था (चरण २)**-यस अवस्थामा घरधुरीहरूले परम्परागत निर्वाहपद्धति अपनाएर न्यूनतम खाद्य आवश्यकताहरू परिपूर्ति गर्न सक्छन्, तर केही अत्यावश्यक गैह्र खाद्य आवश्यकताका लागि भने पछि परिपूर्ति गर्न नसकिने खालका निर्वाहपद्धतिहरू नअपनाई उक्त आवश्यकता पूरा गर्न सक्दैनन् ।
- **उच्चतम खाद्य असुरक्षित अवस्था (चरण ३)**- यस अवस्थामा घरधुरीहरू खाद्य उपभोग अभावको उच्चतम अवस्थामा हुन्छन वा जीविकोपार्जनका साधनहरूको घट्दो परिस्थितिवाटमात्र न्यूनस्तरको खाद्य आवश्यकता पूरा गर्न सक्दछन् ।
- **आपतकालीन वा गम्भिर खाद्य असुरक्षित अवस्था (चरण ४)**- यस अवस्थामा घरधुरीहरूले जीविकोपार्जनका साधनहरू नगुमाइकन खाद्य तथा गैह्र खाद्य आवश्यकताहरू परिपूर्ति गर्न सक्दैनन्; र
- **मानवीय आपतकालीन अवस्था (चरण ५)**-यस अवस्थामा घरधुरीहरू खाद्यान्न र अन्य आधारभूत आवश्यकताहरूको चरम अभावमा हुन्छन् जहाँ भोकमरी, अभाव, मुख्य स्रोतहरूको परिपूर्ति नहुने गरी क्षती भएको र मानवीय क्षती भएको प्रष्ट देखिन्छ ।

नक्सा १: नेपालको खाद्य सुरक्षा अवस्था (साउन-कार्तिक २०७१)

^१नेपालको खाद्य सुरक्षा अवस्थाको समग्र चित्रणका लागि गम्भिर खाद्य असुरक्षा, कुपोषण र गरिबी सम्बन्धि थप स्रोत मार्फत उपलब्ध परिपूरक सूचनाहरू हेर्न जरुरी छ: नेपाल जनसंख्या र जनस्वास्थ्य सर्वेक्षण २०६७, नेपाल जीवनस्तर सर्वेक्षण २०६८, नेपालको खाद्य असुरक्षा र कुपोषणको लघु क्षेत्रीय अनुमान २०७०, र एकीकृत चरण वर्गीकरण गम्भिर खाद्य सुरक्षा विश्लेषण २०७० ।